

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 29.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden Postpenge. Annonceer pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen d. 14. Decbr. 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i Bladets Forsendelse bedes indgivet til det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Syersker.

Af

Hulda og Carl.

III.

Sidste Artikel.

Man kan dele dem i følgende Klasser: a. De, som arbejder hjemme for egen Regning; b. De, som arbejder paa Lager; c. De, som arbejder for Systuer, der igen arbejder for Lager, og endelig de, der kun er Syersker af Navn, men driver ganske andre Erhverv. Det er i store Træk, men hele Hæren er vanskelig at klassificere, ti for hver enkelt Gruppe er der igen Underafdelinger, som næsten umuliggør en samlet Oversigt. Af alle Syersker har den fine Dameskræderinde med de gode Kunder det bedst. Er hun fix, har hun Geni for at skære, saa faar hun sit Arbejde ret ordentlig betalt; men disse Hjemmearbejdere staar udenfor al Organisation, sidder og hiver i Sytøj fra Morgen til Aften og er vanskelig at faa indordnet i en Ramme i en samlet Forening. b. De Kvinder, der syer paa Lager, er mest forkuede af alle Arbejdere, man har Exempler paa, at Principaler, der har store Systuer, under Løn-kampen forrige Aar truede med Afsked de Syersker, der meldte sig ind i den Forening, som forrige Aar blev stiftet og nu er hensovet. Og Lagerarbejderskerne faldt tilføje, de turde ikke optræde med Fynd og Klem mod de haarde Principaler.

De Kvinder, som ikke har nogen Systue selv, men arbejder for andre, er økonomisk daarligt stillet. De har 12—13 eller flere Timers Arbejdsdage, og faar kun en

5 à 6 Kroner i Ugeløn, selvfølgelig er der dem, som tjener mere. Men hvor de maa slide for at leve!

Og Faget bliver snarere daarligere end bedre. Der er jo, som Gud og Hvermand véd, et Utal af overflødige Kvinder. Mange er hjemme hos Forældrene. Det er ikke fint at »tjene«, og saa gør Arbejderen sine Døtre til Syersker. Føden faar saadan en ung Pige hjemme, Husly med, og saa er det kun Udgifterne til Klædedragt, det drejer sig om. Enhver Kvinde kan sy. Der er jo rigtignok Forskel paa at sy, men en Naal kan alle bruge. Og denne Overflødhed paa Syersker er det, som trykker Løn-Niveauet ned. Gør det næsten umuligt at organisere Faget. Syerskerne er næsten ikke til at faa dreven ud af deres Huse. Den lange Arbejdstid sløver deres Evner, gør dem ligeglade med Tilværelsen, mange ser aldrig i et Blad, aner slet ikke, f. Ex dette Blads Nærværelse. Og de er endda saa mange, at Syerskerne alene vilde kunde bære et lille Blad, men de staar saa uforstaaende med hvad der er Tidens Krav. Og der vil sikkert gaa mange Aar hen, inden de vaagner af den Aarhundreder lange Søvn de nu sover sammen med de mange af Samfundets Slidere. Og Organisation var dog det nødvendigeste af alt. Men Udsigterne er ikke gode.

Ti hvor er de Kvinder blandt Syerskerne, som magter en saadan Opgave?

Mændene kan som oftest staa mistroiske overfor deres Førere, men Kvinderne er langt værre. Der er de tusinde Hensyn at tage mod de menige Medlemmer. Og Dannelsen af en mægtig Forening, som talte alle københavnske Syersker, vilde være det mest formaalstjenlige af alt. Indenfor denne brede Ramme kunde de saa danne faglige Underafdelinger; der er gjort et lille Ar-

bejde af flittige Rydningsmænd, men det ser ud, som om alt deres Arbejde har været forgæves — eller er det gaaet som det gaar med Vintersæden, der kun venter paa en Vaar for at kunne spire og gro. Det vilde være ønskeligt for Syerskerne, om der fandtes en dansk kvindelig *John Burns*, der kunde samle de 10 à 12000 Syersker i Byen under en Fane.

Naas det ikke snart, vil hele Syerske-Verdenen synke ned, dybere ned i Van-kundighed og Fattigdom.

Svar til Frida Schmidt.¹⁾

Ja, jeg tror ganske bestemt, at konfessionsløse Skoler vil have bedre Betingelser for at opdrage en bedre Slægt end den, den nuværende Skole opdrager.

Og det af følgende Hovedgrunde:

1) Den nuværende Skole, der kun lærer Ungdommen en enkelt bestemt Religion at kende, gør den opvoxende Slægt *ensidig* i dens Opfattelse af Religionen og opdrager den derved til Intolerance.

Det bør derimod være Skolens Opgave, ved en upartisk Fremstilling af de forskellige Religioners Historie, at paavirke Eleverne til *selvstændig Tænkning* og et *frit personligt Valg* i Forhold til Religionerne. Herigen-nem vil de sikkert komme til Forstaaelse af, at ingen af vore hidtidige Religionsformer kan gøre Fordring paa at sidde inde med Fuldkommenheden — at det slet ikke er saa ganske let at bestemme, hvilken der er den bedste — og at selv om man knytter sig nærmest til en enkelt af dem, har man dog ingen Ret til at fordømme de Mennesker, der gaar til en anden, eller de, der forholder sig passive overfor dem alle. Det vil blive klargjort, at det ikke i denne Verdens brogede Virvar af Trosbekendelser kan

¹⁾ Forsinket af Mangel paa Plads.